

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 295
Din 28.05.2014

Nr. dosar: 116/2014

Nr. petiție: 1108/18.02.2014

Petent: C I

Reclamați: Casa Națională de Pensii Publice
Casa Județeană de Pensii Hunedoara

Obiect: Discriminarea instituită de prevederi ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. C I, cu domiciliul în Hunedoara, str. Județul Hunedoara,

1.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamanților

1.2.1. Casa Națională de Pensii Publice, reprezentată prin Președinte Ileana Ciutan, cu sediul în București, str. Latină, nr. 8, Sector 2,

1.2.2. Casa Județeană de Pensii Hunedoara, reprezentată de Director Executiv Ilie Toma, cu sediul în Deva, Bulevardul Decebal, bl. A1, Județul Hunedoara

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează discriminarea făcută de legislativ și executiv, prin reglementarea respectiv aplicarea/interpretarea art. 100, art. 169 alin. 6 și art. 193 alin. 2 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Art. 100 din Legea nr. 263/2010 raportat la art. 169 din aceeași lege devine discriminatoriu (deci contrar normelor Constituționale) dacă și numai dacă se interpretează în sensul neaplicării lui și celor care au lucrat în condiții speciale de muncă dar s-au pensionat înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 263/2010.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Astfel, prin adresa nr. 1108/26.02.2014 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 1368/26.02.2014 au fost citate părțile reclamate pentru termenul de 20.03.2014. De asemenea, s-a adus la cunoștință părților excepția de neкомпetență a Consiliului, invocată din oficiu, competența în speță revenind Curții Constituționale.

3.3. Punctele de vedere formulate de către părțile reclamate au fost comunicate petentului prin adresa CNCD nr. 2215/27.03.2014, petentul formulând concluzii scrise înregistrate sub nr. 2406/07.04.2014.

Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4. Susținerile petentului

4.1.1 Petentul sesizează discriminarea instituită prin instituită de prevederi ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

4.1.2. Textele de lege criticate sunt: art. 100 din Legea 263/2010, art. 169 alin. (6) din Legea 263/2010 și art. 193 alin. (2) din Legea 263/2010, articolele enumerate încalcând art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 41 alin. (2), 44 alin. (I)-(4), art. 47, art. 53 și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituția României, raportate atât la art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cât și la art. 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în continuare: Convenția) și la art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

4.1.3. CCR reține în Decizia nr. 262/2006, citez: „*Cu toate acestea, Curtea reține că **unul dintre obiectivele noii legislații a pensiilor este și acela de a elimina inechitățile și discrepanțele existente între drepturile de care beneficiază cei pensionați anterior intrării în vigoare a noilor reglementări și cei pensionați pe baza acestora, sens în care a prevăzut recalcularea și recorelarea pensiilor. În această privință, art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.4/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.119 din 7 februarie 2005, prevede că punctajul mediu anual rezultat în urma recalculării se poate modifica și ca urmare a valorificării unor stagii de cotizare care nu au fost avute în vedere la recalculare.***”

4.1.4. Or, din câte se vede, executivul (prin intermediul caselor de pensii) refuză să recunoască aplicarea dispozițiilor art. 100 din Legea 263/2010 în beneficiul asiguraților care au lucrat în condiții speciale și s-au pensionat înainte de 01.01.2011, lipsindu-i astfel de protecția socială oferită chiar de Constituție prin art. 41 alin. (2).

4.1.5. Neclaritatea dispozițiilor art. 169 din Legea 263/2010 și necorelarea acestora cu prevederile art. 100 din aceeași lege generează confuzii în activitatea de interpretare și aplicare și demonstrează lipsuri evidente în modul de legiferare a respectivei legi.

4.1.6. CCR a constatat deja neconstituționalitatea mai multor dispoziții din Legea 263/2010 - a se vedea în acest sens deciziile nr. 297/2012, nr. 680/2012, nr. 956/2012 și nr. 437/2013. Pronunțarea atâtor decizii CCR într-un interval destul de scurt de la intrarea în vigoare a Legii 263/2010, respectiv 1 ianuarie 2011 - 29 octombrie 2013, denotă carențe multiple în noua reglementare din domeniul pensiilor. De asemenea, executivul și legislativul au modificat deja Legea 263/2010 de mai multe (cel puțin zece) ori și, uneori, chiar înainte ca această lege să intre în vigoare.

4.1.7. Prin urmare, legislația în domeniul pensiilor este contradictorie și complet imprevizibilă, fiind modificată de atâtea ori, încât s-a încălcat însuși principiul stabilității și securității juridice.

4.1.8. Or, în jurisprudența sa, CCR a sancționat constant neclaritatea și imprevizibilitatea unei legi. Spre exemplu, în cea mai recentă decizie de admitere pe această temă, Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial nr.674 din 01.11.2013.

4.1.9. Art. 193 alin. (2) din Legea 263/2010 încalcă art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (1) și (2), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 41 alin. (2), art. 44 alin. (I)-(4), art. 47, art. 53 și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituția României. Dispozițiile criticate sunt neconstituționale deoarece nu respectă principiul egalității în fața legii, instituirea discriminării în cadrul aceleiași categorii de muncă, recte condițiile deosebite de muncă. Astfel, asigurații care au depus cereri de pensionare în temeiul art. 100 lit. a) din Legea 263/2010 primesc majorarea cu 25% a punctajului încă din 01.01.2011. În schimb, asigurații care au depus cereri de majorare a punctajului în temeiul art. 100 lit. a) raportat la art. 169 alin. (6) din Legea 263/2010 primesc majorarea cu 25% a punctajului doar din 01.01.2013, adică după doi ani de suspendare a plății cuvenite.

Punctul de vedere formulat de către Casa Națională de Pensii

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 1871/17.03.2014, sunt analizate în mod comparativ prevederile Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat, prevederile Legii nr. 19/2000 precum și ale OUG 100/2008, ale Legii nr. 218/2008 precum și ale OUG 209/2008.

4.2.2. Începând cu data de **01.01.2011**, ansamblul dispozițiilor legale cuprinse în textul Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare au fost abrogate de prevederile Legii nr. 263/2010, privind sistemul unitar de pensii publice.

4.2.3. Potrivit art. 95 din actul normativ susmenționat punctajul mediu anual se determina prin împărțirea punctajelor anuale realizate de asigurat în perioada de cotizare la numărul de ani corespunzători stagiului complet de cotizare, prevăzut în anexa nr. 5 la lege (35 de ani în cazul femeilor și bărbaților).

4.2.4. În cazul persoanelor care au realizat stagii de cotizare în condiții speciale de muncă (minerii, persoanele care au lucrat în zona I și II de expunere la radiații și personalul artistic) la determinarea punctajului mediu anual s-au utilizat stagiile de cotizare prevăzute la art. 56, 57 din lege mai mici decât stagiul complet de cotizare prevăzut în anexa nr. 5 la lege dar mai mari decât cele prevăzute de Legea nr. 19/2000, astfel: 30 de ani în cazul minerilor; 30 în cazul personalului artistic menționat în anexa nr. 4 la lege ; 22 de ani și 6 luni în cazul persoanelor care au lucrat în zona I de expunere la radiații și 25 ani și 6 luni în cazul celor care au lucrat în zona II de expunere la radiații.

4.2.5. De asemenea legea reglementează ca în cazul persoanelor care realizează stagii de cotizare în mai multe situații, pentru care legea prevede stagii complete de cotizare diferite, punctajul mediu anual se determină prin însumarea punctajelor medii anuale calculate corespunzător stagiilor complete de cotizare prevăzute de lege, pentru fiecare dintre situațiile respective.

Așa cum se observă, potrivit Legii nr. 263/2010, au fost restrânse categoriile de persoane care au realizat stagii de cotizare în condiții speciale și cărora li se aplică beneficiul utilizării unui stagiului mai mic decât stagiul complet de cotizare (ex. personalul navigant, persoanele care au realizat stagii în activitățile și unitățile prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la lege).

4.2.6. Art. 100 din lege a introdus în plus, față de prevederile anterioare, majorarea punctajului lunar aferent perioadelor realizate în condiții speciale și deosebite de muncă (după 1 aprilie 2001) prevedere identică cu cea din Legea nr. 218/2008, care s-a aplicat în intervalul **3 noiembrie 2008 - 8 decembrie 2008, inclusiv**.

4.2.7. În completare se mai precizează următoarele: Prin Decizia nr. 85/2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 227/19.04.2013, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 193 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și art. 16 al art. II din OUG nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din OUG nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar și a constatat că acestea nu contravin dispozițiilor constituționale. De altfel, cu prilejul examinării unei critici similare, prin Decizia nr. 1278/12.10.2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 808/03.12.2010, Curtea Constituțională a stabilit că prevederile legale criticate cu acel prilej nu sunt "discriminatorii, în sensul că perpetuează existența unei stări de inegalitate, legiuitorul fiind suveran să decidă momentul intrării în vigoare a unei măsuri reparatorii. Desigur, prorogarea repetată a intrării în vigoare [...] nu este de dorit întrucât ar putea înfrânge, în final, chiar esența dreptului la pensie, ceea ce este inadmisibil."

4.2.8. În cazul expus de petent nu se află în situația unei fapte discriminatorii întrucât dispozițiile legale menționate s-au aplicat deopotrivă tuturor persoanelor aflate în aceeași situație.

Punctul de vedere al Casei Județene de Pensii Hunedoara

4.3.1. Prin adresa nr. 1913/18.03.2014, Casa Județeană de Pensii Hunedoara apreciază faptul că sesizarea formulată îmbracă forma și fondul unei veritabile excepții de neconstituționalitate a prevederilor art. 100, 169, și 193 din Legea nr. 263/2010, cerere care potrivit art. 146 lit. d) din Constituția României și Legii nr. 47/1992, republicată se soluționează de către Curtea Constituțională.

4.3.2. Drept urmare, CNCD nu este competent să soluționeze cererea formulată de către petent. De asemenea, în măsura în care se pune în discuție modul

de aplicare sau de interpretare a dispozițiilor menționate, competența de soluționare revine instanțelor judecătorești.

4.3.3. **Ori, în cazul susnumitului, sesizarea nu face precizarea vreunei situații de discriminare în care acesta s-ar regăsi din enumerarea situațiilor prevăzute de art.2 alin.1 al Ordonanței, din expunerea de motive făcută de către autorul sesizării, înțelegând în mod clar faptul că obiectul supus analizei CNCD reprezintă o nemulțumirea cadrului legislativ prin prevederile criticate din Legea nr. 262/2010 (prevederilor art. 100, 169, și 193), nemulțumiri ce ar putea fi rezolvate numai prin completarea cadrului legislativ, apreciat ca neconstituțional și discriminatoriu de către petent.**

4.3.4. Ca urmare sesizarea formulată nu poate face obiectul analizei CNC.D cu atât mai mult cu cât nu se poate reține că instituția reprezentată, aplicând legea, l-ar fi discriminat pe autorul sesizării.

4.3.5. Potrivit prevederilor legale, Casele județene de pensii pun în aplicare, aduc la îndeplinire, prevederile legale, astfel cum acestea sunt publicate în Monitorul Oficial.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petentului, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.3. Având în vedere obiectul petiției formulate, anume modul de interpretare și de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, privind sistemul unitar de pensii publice precum și a modul de aplicare sau de interpretare a dispozițiilor menționate , *„...Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....”*.

În urma analizării conținutului memoriului s-a putut constata că petentul face referire la prevederile **Legii nr. 263/2010**, respectiv modalitatea de aplicare a acesteia. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul urmează a admite excepția de **necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.**

Colegiul Director al C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și modul de reglementare de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ (C.N.C.D.) de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale (Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000), Cu privire la eventualele dispoziții discriminatorii cuprinse în Legea nr.

263/2010 privind regimul unitar de pensii publice, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin jurisprudența sa faptul că **Dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României. I.C.C.J. (Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 828 din 16 februarie 2008).**

Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian- Membru

LAZĂR Maria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru Vasile - Membru

Data redactării: 29.05.2014
Motivat/redactat: TB/RB

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu..